

Lumina S...

Foaie săptămânală pentru popor

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pentru un an	Lei 55-
Pentru o jumătate de an	Lei 30-
Pentru străinătate	Lei 100-
Pentru America pe un an	dolari 2-

Un număr 1 Leu.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

On. Red. «Asociațiunea»

Loco (str. Șaguna 6)

ANUNȚURI

se primesc la administrație din strada Mitropoliei 45.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un sir mărunt 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

56 de mii.

Nu de bani e vorba, ci de altceva. Un profesor dela universitatea din Cluj îmi spunea mai zilele trecute că în cele 82 de licee din țară even 56 mii de elevi. Hăzrât, lucrul acesta e de lauda și e semnul cel bun că oamenii nostri încep a prețui școala, dându-și seama despre vorba cea veche: «ai carte, ai parte». Dar în lucrul acesta este și o parte rea. Par că s'a prea îmbulzit iinerimea noastră în licee (adecă în acel fel de școli din cari iese domnetul nostru: slujbașii, advocații, judecătorii) și prea mult au lăsat meseriile, negoțul, industria. Si doară pită mai bună nu-i acum ca meseria. «Meseria-i plug de aur», ziceau bătrâni și iată vremea spune acum că adevărate sunt vorbele bătrânilor. Astăzi meseriașul e mai mare domn decât slujbașul care tremură de frig și rabdă foame cu plătuța lui.

Raul se mărește și cu aceea că apucă străinii meseriile și negoțul din țara noastră. Mulți din foștii slujbași unguri s-au apucat de meseriile și negoț și acum fericesc ziua în care a venit România și i-a scos din slujbă. Despre un avocat ungur din Orăștie îmi spunea un om că a trebuit să și lasea advocatura și și-a deschis o prăvălie de ghete și astăzi e milionar.

Să imbrătișăm și meseriile, altcum străinii din țara noastră vor ocupa ei meseriile și negoțul, iar noi vom rămâne cu slujbele și slujbașii cari multă vreme vor trăi tot așa cum trăesc astăzi.

Tot Românum să înțeleagă că nu-i nici o rușine să și dea copilul și la meserie după ce a învățat căte 3-4 ani la liceu sau altă școală.

Ieri am întâlnit un preot care își ducea copilul la școala de arte și meseriile din Târgul-Murăș (o astfel de școală este și la Viștea de Jos). «Mai am 3 copii acasă — îmi zicea preotul — și pe aceia îi fac «domni», dar pe asta îl dau la meserie ca la vreme să aibă cine ajuta pe cei 3 «domni». Vorbea în glumă preotul, dar așa glu-mind spunea adevărul.

De o vreme încoaci, mai ales dela alegeri încoaci, fiecare ființă și orășel ține să-și aibă liceul lui. Astănu-i rău, că aduce mare ușurare părinților. Dar să nu uităm că pe lângă atâtea licee, ne trebuesc și școli de meserii, ne trebuesc mai multe școli de meserii.

P. Trifa.

Cu desagii plini de cărți...

s'a abătut mai zilele trecute un Român de al nostru aici pe la redacția noastră. Venise dela țară în ceva afaceri și odată cu aceste afaceri i-se încredințase și însărcinarea să cumpere cărți pentru banii ce rămăseseră ca câștig după o petrecere din sat. «Iată ce frumos lucru când oamenii cumpără cărți» — mi-am zis eu, dar pe cât de mult m'am bucurat la început pe atâta m'am întristat pe urmă când am văzut ce fel de cărți cumpărase omul. Cele mai multe din cărți erau cumpărate după titula sau după chipurile de pe copertă. Am făcut socoata că din toată grămadă cărților abia o parte se potrivia cu înțelesul poporului și abia 15-20 se potriviau și cu înțelesul și cu folosul pentru popor. Pe celelalte trei părți, oamenii tot așa de mult le vor înțelege și tot atât de mare folos vor avea din ceea ce că și acei cari cetesc «foaia» aşa cum împărtășește «a poporului» de aici din Sibiu.

Asta nu e bine pentru că și la cumpăratul de cărți trebuie un meșteșug deosebit ca la orice lucru. Nu oricine poate cumpăra din târg vacă bună de lapte, ci numai cel care se pricepe la treaba asta. Așa și cu cărțile. Si vina acestui lucru nu o poartă plu-

garii, ci o purtăm noi cărturarii că nu arătăm poporului anumit ce cărți se potrivesc pentru înțelegerea și folosul lui. Sașii ne-au întrecut și în această afacere. De cățiva ani ei au înființat o societate (numită «Kulturamt») care între altele se îngrijește anumit pentru căstigarea de cărți potrivite pentru popor. Așa trebuie să facem și noi.

Aici la Sibiu avem «Asociația» noastră și preoțimea încă își are un fel de Asociație a ei și amândouă aceste societăți stăruiesc pentru deschiderea și luminarea poporului. Mână în mână, aceste societăți ar trebui să strângă cărți bune pentru casele culturale și bibliotecile ce se deschid acum în toate părțile. Ministerul școalelor încă ar trebui să ajute acest lucru cu cărți și bani. Ar fi de dorit să se facă acest lucru că mai curând.

Si până atunci «Lumina Satelor» va sta cu drag în ajutorul celor cari vin pe la Sibiu după cărți sau ne scriu în această afacere ca să nu-i dea oamenii banii pe ce nu-i bun.

După puțină vom deschide la gazetă și un răvaș care să facă cunoștute poporului cărțile cele scrise pe înțelesul și folosul lui. I. T.

Prefectul județului Hunedoara pentru ziua Domnului.

Încă din Noamvră, prefectul județului Hunedoara, Dr. George Dubles, a dat ordin să se respecte în tot județul legea făcută de Dumnezeu și de oameni, care spune că Dumineca este zi sfântă de odihnă și de rugăciune și în această zi trebuie să începe orice fel de lucru și târgueli.

«Am văzut — zice prefectul Dubles în ordinul său — că oamenii nostri, plugarii și cărturarii deopotrivă, tocmai în vremea slujbelor dela bisericii să se cercezează crăiurile și alte localuri și strânsuri din cari numai cu folos și înălțare sufletească nu ies (ci cu stricăciune destulă!). Si iarăși am văzut pe alii cum tocmai Dumineca năvălesc prin căntăriile satelor să-și îspravească afacerile... «Prin asta sufere și țara, pentru că refacerea și țaria țării noastre trebuie să se razime și să se clădescă pe purătile cele bune și creștinești cari trebuesc îndreptate dacă s'au săracit»...

Pătruns de cerință și dorul acestei îndreptări, înțeleptul prefect al județului Hunedoara a dat ordin să se respecte sub pedepsă aspră așa numitul «repaus du-

minical», adeca să înceeteze orice fel de lucru și să fie odihnă deplină în ziua Domnului pentru oamenii să poată cerceta biserică și să-și poată vedea de grijile cele sufletești. Pentru repausul duminecal este încă din vremea ungurilor o lege anumită (198/1884 Kgy §. 5) și cu această lege a ajutat prefectul paza poruncilor lui Dumnezeu în județul său. Această lege încide și crăiurile în Dumineci și sărbători, așa că nu mai trebuie ordin și lege deosebită pentru închisul crăimelor. E și firesc să fie așa, pentru că daă legea odihnei de Dumineca încide bolta boltașului, dacă pune jos ciocanul ferăului, dacă pune jos peana scriitorului, apoi cum să ar putea că numai crăimaru să scape de această lege ca să vânză mai departe rachiul (și beteșug) oamenilor... În ziua de Crăciun și de Paști.

Ar fi de dorit ca această lege cu repausul duminecal să fie aspră și pusă în aplicare de toți prefecții județelor noastre. Chiar și comitetele noastre comunale în puterea acestei legi ar putea să pună lăcat pe ușa crăimelor în Dumineci și sărbători.

S'a deschis sfatul țării.

In Vinerea trecută s'a deschis iarăși sfatul țării (parlamentul) dela București. Guvernul plănuia că întrucât partidele din Impotrivire (opozitia) nu vor lua parte la deschidere, va rândui alegeri nouă în locul deputaților din Impotrivire. Dar deputații din opozitie s-au prezintat cu toții la deschidere și s-au înștiințat că sunt de față așa că vor rămâne și mai pe departe cu deputația.

Indată după deschidere, guvernul a pus pe masa parlamentului *legea cea nouă a Constituției*, adică temelia cea nouă pe care se vor așeza de nou legile și orânduirele țării noastre.

La asta partidul național a cedit o declarație prin care spune că el nu poate lua parte la desbaterea acestei legi de mare însemnatate până când la cîrma țării stau liberalii cei aleși așa cum au fost aleși, și cu asta au eșit din sfatul țării. Tot așa și țărăniștii și averescanii și partidul lui Iorga nu vor lua parte la desbaterea Constituției.

De data asta sunt semne că partidele din Impotrivire să se strângă mai tare la olală ca să ia luptă împotriva liberalilor, decumva nu se va mai sparge iarăși înțelesul între ele cum s'a mai spart. Căpetenile opozitiei au fost în audiență la Regele, dar se aude că Regele ar fi declarat că e voia Sa să se treacă odată Constituția cea nouă prin parlament pentru ca să se facă odată rânduială în țară.

Vom aduce amănunte despre înțelesul legii cei nouă de Constituție.

Francezii în Germania.

Nemți tot fac greutăți.

Stările dintre Francezi și Nemți sunt tot așa: pline de mare mănie și ură. În sfîntul Ruhr Francezii au arestat pe fabricanți și proprietari de băișaguri, pentru că s'au împotravit ordinelor și au cercat să îndemne pe muncitori la grevă. Nemții din Germania atâtă și ei pe muncitorii și slujbașii din Ruhr să facă straic, că le dău ei plata de lucru. O parte din băiesi au și intrat în grevă, dar Francezii i-au înlocuit numai decât cu alții aduși din țara lor.

Ce măsuri au luat Francezii.

Față de împotrivirea și spucăturile Nemților, Francezii au hotărât că iau în stăpânire pe vreme mai îndelungată ținutul Ruhr, opresc să iasă din el orice fel de transport pentru Germania, pun vamă la granițele lui și introduc valută deosebită pentru acest ținut. Francezii sunt siliși să facă acest lucru, pentru că în urma nesupunerii Nemților, ei spesează cu armata de ocupăție 25 mii de mărci la zi și așa vor trebui să și scoată ei din țara ocupată acești bani, precum și datorile pe care Germania nu vrea să le plătească.

Marile Puteri dau dreptate Franței.

La Paris s'a ținut un sfat cu privire la plășile Germaniei. Sfatul a hotărât că nu mai dă amânare de plată Germaniei, ci trebuie să plătească. Pe luna aceasta Germania are de plătit o jumătate miliard mărci aur. Hotărârea sfatului înseamnă că marile Puteri sunt de partea Franței.

Ungurii s'au domolit, dar nu s'au cumpărit.

La graniță cu Ungaria acum e liniște deplină. Ungurii și-au plecat în semn de rușine că nu au putut ieși la izbândă cu vicleșugul cel plănuiseră să ne tulbure țara noastră. Dar dacă Ungurii și-au plecat capul asta încă nu înseamnă că și-au băgat și mințile în cap. Ascultați cum a vorbit în casa țării din Peșta deputatul Ugron:

«Poporul ungur a fost rupt în bucăți. Ne lipsește Ardealul și Ungaria de sus, adică tocmai acele ținuturi de unde au pornit luptele noastre pentru libertate, unde

ideea națională a existat până și sub stăpânirea Turcilor.

«Trebuie să luptăm pentru a ajunge iar să avem Ungaria mare. Nu putem fi pacifisti (sprijinitorii păcii), atât timp cât stă în picioare tratatul dela Trianon (conferința care ne-a dat nouă Ardealul). Și eu aș fi pacifist dacă am avea iar Ungaria Mare. A lupta însemnează a trăi și cine nu se apără ie perdu... Anul acesta este purtător de întâmplări mari cari, dacă vom face o politică bună, vor aduce invierea noastră» (paște murgule!)

Stările dintre Turci și Greci

nu s'au limpezit nici acum. Toate semnele arată că sfatul de pace dela Lozanna cheamă să limpeziască stările din Răsărit, nu va putea face mare îspravă. Pricina este aceea că nu se pot înțelege nici Englezii cu Turci, nici Grecii cu Turci. Mărul de ceartă dintre Englezii și Turci este ținutul așa numit Mosul și de fățâni de petrolieri. Turci nu l'ar da, Englezii nu l'ar lăsa odată cu capul și iată nacazul li gata. De altă parte, Grecii nu sunt mulțumiți cu hotărârile cele nouă și nu se pot împăca nici cu rușinea ce au mâncaț-o prin Azia mică. Sfatul dela Lozanna a hotărât să pătească Grecii despăgubiri de răsboiu Turcilor, dar Grecii acum nu vreau să plătească și asta încă-i o pricina de neînțelegere.

Dar răsboiu nu va fi nici la Răsărit, nici l-a Apus până când între Anglia și Franța este înțelegere. Numai neînțelegerea între aceste 2 mari puteri ar însemna o primejdie nouă pentru pacea lumii.

Leul a scăzut la 6 bani (centime)

— dolarul a ajuns la 262 Lei. —

Leul nostru iarăși a scăzut și scade mereu în preț. De data asta căderea este foarte mare. Dolarul spre pildă se plătea în zilele trecute cu 184 Lei și acum a ajuns la 262 Lei. Lucrul acesta a făcut mare îngrăjorare în țară, pentru că odată cu scăderea banilor nostri va crește și scumpetea.

Pricinile scăderii banilor nostri sunt multe. Una din ele este aceea că a scăzut și francul, adică banii Francezilor și această scădere a tras după ea și banii nostri. O altă pricina este și tulburarea ce am avut o la granița Ungariei, precum și minciunile și hulele ce le răspândește Jdanii și străinii despre noi în țările dela sănăt. Ajută apoi scăderea și faptul că guvernul n'a putut «consolidă», adică n'a putut încă regula datorile ce le are țara în străinătate. Se aude că o pricina este și aceea că guvernul vrea să «naționalizeze subsolul», adică să aducă lege care cuprinde toate bogățiile ce se află în pământ pe seama statului. Și cum bancherii au băișaguri mari de petrolier în țară, ei vreau să amenințe acum cu scăderea leului la bursa din Paris.

Dar pe lângă aceste pricini din afară, scăderea banilor nostri are pricina și din lăuntru, din țară. Iți vine să roșești de rușine când cetești, că Leva, adică Leul Bulgarilor, a ajuns la 1 Leu 65 de bani, adică ne-a întrecut cu 65 de bani. Și Bulgaria este o țară bătută în răsboiu și mai săracă decât o noastră. Asta i-o dovedă grăitoare că nu i destulă cumpeneală și chiveniseală în țara noastră. Un Român de al nostru ce a venit din Bulgaria scrie într-o gazetă că pe acolo nu găsești nici mătăsuri nici pudre, nici parfumuri, nici șampanie, pecând la noi numai ce gem boltele de iele. Asta înseamnă că ne am dat banii străinilor pe lucruri fără cari am putea trăi.

Se face prea multă politică în țară la noi și prea puțină îspravă și muncă. Astă-i pricina că iată Leul nostru se îmburătă pe picioare de slab, cu toate că ar putea să fie mare și voinic că doară țara nu e plină de toate bunățările.

Pentru șezătoarea Caselor Naționale

ce se ține în Sibiu la 11 Februarie a. c. sub conducerea «Asociației» noastre se fac mari pregătiri. Frații din București, din Bucovina și Basarabia vor fi întâmpinați în gara Sibiu de dl Dr. O. Russu, vicepreședintele «Asociației», de membrii comitetului biuropoului central în frunte cu Reuniunea de muzică de sub dibacea conducere a dlui N. Oancea precum și cu orchestra militară.

Pentru șezătoare s'a ales și decorat anume o sală mare și încăpătoare pentru întreaga asistență. Aici vor juca fetele și flăcăii din Prahova și Muscel: «Calabreaza», măruncelul, brâul, bătuta etc. și alte jocuri specifice românești. Aici trebuie să arate și Sibiul, dar mai ales frumoasele lui împrejurimi, mărginimea noastră, ce poate.

In deosebi sunt chemate mândrele săliștențe să dovedească ce frumusețe este nu numai în portul lor ce pare o minunată îngănare a zilei cu noaptea, ci și în fermecătoarea lor învărtita, în care nici un picior nu se poate învărti ca al lor. Suntem convingiți că ele vor arăta încă odată vestita margine a Sibiului în toată frumusețea și strălucirea ei.

„Lumina Satelor“ în ajutorul Asociației.

— Despărțământul Mediaș desface 50 exemplare. —

Ieri ne-a cercetat la redacție dl Dr. Eugen Sanduștreanu, șef de judecătorie și directorul despărțământului astrei de la Mediaș și a abonat «Lumina Satelor» în 50 exemplare pentru desfacere în despărțământul său. — «Așa cum facem noi șările, conferențele și agenturile prin sate — zicea harnicul director — mie nu mi prea place, pentru că în urma noastră rămâne prin sate o mișcare ce degrabă se potolește, o lumină ce degrabă se stârge, sau cel mult dacă rămâne un schelet de organizație fără duh și viață». «De aceea eu m'am gândit să ținem cu agenturile și cu poporul o legătură vie de lumină și luminare prin această gazetă săptămânală pe care o voiu desface prin conferențarii și agenturile despărțământului meu»...

Așa a grăbit directorul despărțământului Mediaș și eu am cedit în ochii D-sale o mare înșufătire și un mare dor de muncă pentru luminarea și dezșteperea poporului. — Dumnezeu să-i ajute că bun gând și-a pus!

Ce face mândria cu omul.

În Calendarul tipografiei «Dacia Traiană» cetesc la pag. 137 o reclamă plină de laude la adresa unui anumit Ioan D. Petri, venit de curând dela America cu dolari mulți și așezat aici la Sibiu. Astă încă n'ar fi nimic, dar reclama este făcută în numele tuturor Sibienilor și încheie astă: «Noi Sibienii îi dorim din toată inima fericire și viață îndelungată, spre binele stimatei D-sale familii și al românismului. Trăiască Ioan D. Petri! Sibienii».

Aproape de o lună tot umblu să aflu pe acei Sibieni, cari au îscălit această reclamă, dar nici o singură suflare românească n'am aflat care să aibă cunoștință de ea.

Dar și astă ar mai trece cumva, dar acum domnul Petri se gândește la ceva și mai mare. Văzând că s'au botezat o seamă de străzi cu nume românești și cu nume de ale bărbatilor noștri mari, s'a gândit într'o bună zi că oare n'ar putea «impodobi» și dânsul o stradă din Sibiu cu numele lui? Si n'a stat mult pe gânduri, ci s'a pus și a ticiut o cerere la prefectură și acum bate pe la ușile dominilor de nu se mai văd scăpași de el.

Domnule Petri, eu încă îți doresc atât de căci ești român de-al noștri, dar iți dau sfatul să nu te mai faci de rușine cu reclame făcute în numele altora. Lasă-te și de gândurile să-ți vezi numele scris pe o tablă de pleu că și așa n'ar valora nimic dacă slovele de pe ea nu vorbesc de atare om mare și faptă mare. Cinstea și vaza nu se cumpără cu dolari, ci cu muncă și fapte de binefacere. Dacă îți-a dăruit Dumnezeu avere nu o prăda pe lucruri de mândrie ci ajută pe cei năcăjiți: pe săraci și orfani, căci aceste fapte vor fi mult mai plăcute atât oamenilor că și lui Dumnezeu. Nu uită ce ne învață Scriptura: Că tot ceice se înalță se va smeri.

Un Sibian.

Evanghelia de Duminecă: a fiului rătăcit.

din argații tăi». și evanghelia ne spune că tatăl l-a primit cu iertare, ba încă și ospăt de bucurie a făcut pentru fiul ce «perdut era și s'a aflat, mort era și a înviat» (Luca cap. 15, vers 11–32).

Tâlcuirea acestei evanghelii este aceasta: Tatăl din evanghelia este Dumnezeu, iar fiul suntem noi. Evanghelia pune înaintea noastră această asemănare (pildă) ca pe o oglindă în care uitându-ne să ne vedem pe noi și purtările noastre. Că și noi în chipul și asemănarea fiului rătăcit din evanghelia de multeori risipim avereia și darurile sufletești ce le avem dela Tatăl ceresc (sănătatea, mintea, priceperea) și apucăm pe căile cele rele. Pilda fiului rătăcit din evanghelia îmi arată mie și ţie cetitorule calea întoarcerii noastre către Dumnezeu. Vino dar să ne uităm pe ce cale să intors fiul cel rătăcit înapoi la tatăl său.

Prin 4 stări a trecut răracirea și măntuirea fiului perdut. 1. Întâia dată il vedem alergând înainte pe calea păcatelor și a peirii. 2. A doua oară il vedem că deodată se oprește în loc din calea rătăcirii. «Și viindu-și în fire — zice evanghelia — și-a adus aminte de casa tatălui său». Vezi, dragă cetitorule, acesta a fost începutul măntuirii fiului rătăcit: să oprătă în loc cu părere de rău. Aceasta este și începutul măntuirii tale: să te oprești în loc, să-ți dai seamă de starea ta sufletească, să-ți faci socoata cu sufletul tău, să ascuți glasul sufletului tău care-ți șoptește că și tu ai ajuns în țara păcatului. 3. A treia oară ne spune evanghelia că fiul rătăcit după ce să oprătă în loc a luat hotărâre să se întoarcă înapoi zicând: «scula-mă-voiu și mă voiu duce la tatăl meu». Mari schimbări și frământări sufletești trebuie că l-au făcut pe fiul din evanghelia să rostească aceste vorbe. Evanghelia nu ne spune, dar trebuie că fiul din evanghelia a plâns cu amar rostind aceste vorbe. Aceste lacrimi ale părerii de rău pentru păcate ne trebuie și nouă să ne putem măntui.

Dar atâtă încă nu-i destul, ci după lacrimile părerii noastre de rău, trebuie să urmeze și ieșirea noastră din rău și păcate.

Cei 3 perduți și aflați:

— Oaia, drahma și fiul. —

Despre 3 feliuri de pierduți și aflați ne istorisesc evangeliile. Evanghelia de Duminecă ne spune despre un fiu ce a fost rătăcit și s'a întors, o altă evanghelia (Luca 15, 8) ne spune despre drahma (Leul, banul) pe care o perduse femeea și măturătoată casa să o afle, și iarăși o altă evanghelia (Luca 15, 4) ne spune despre oaia cea perdută pe care păstorul o căută până ce o află și puindu-o pe umerii săi o duce înapoi la turmă.

Așa suntem și noi cetitorule: în multe feliuri rătăciți și perduți. Ca și oaia perdută, poate și tu te-ai rătăcit prin pustia păcatelor,

Evanghelia de Duminecă ne spune că un tată avea doi feciori. Cel mai Tânăr și-a luat parte sa de avere și a cheltuit-o în petreceri și păcate. Dar după ce și-a risipit avereia a ajuns la rău, la lipsă și foame. A ajuns în o țară străină unde grijă de porci și «doria să se sature cu răddăcinile ce le scoateau porcii». Stând lângă porci, gol, flămând și zdrențos, fiul rătăcit și-a adus aminte de casa tatălui său plină de belyug și a zis: «scula-mă-voiu de aici și mă voiu duce la tatăl meu și voiu zice: «Tată, greșit-am la cer și înaintea ta și numai sunt vrednic să mă numesc fiul tău; primește-mă ca pe unul

Fiul cel perdut n'a plecat înapoi către casă cu glaja în mână, nici cu cărțile de joc în buzunar și nici cu femeile stricate după el, ci s'a lăpată mai întâi de ele și apoi a plecat pe calea întoarcerii. Așa trebuie să fie și întoarcerea noastră, cu lăpată de păcate, altcum înzadar plângem sub patră și făgăduim îndreptare, dar din țara păcatului nu mai plecăm.

A patra oară evanghelia ne spune că tatăl l-a primit pe fiul perdut cu ospăt și bucurie. Astă înseamnă că și Dumnezeu va primi îndreptarea noastră ca un Tată bun și iertător. Si pe lângă aceste încă ceva de foarte mare preț să învățăm din pilda fiului rătăcit. Când s'a oprit fiul cel rătăcit din calea cea rea pe care alerga înainte? S'a oprit atunci când a ajuns la rău, la lipsă și foame. Năcazul, foamea și răul au scos din gura fiului rătăcit vorbele: «scula-mă-voiu și mă voiu duce la tatăl meu». Așa și în calea rătăcirilor noastre, Dumnezeu scoate năcazuri, lipsuri și dureri ca să ne opreasă în loc din căile cele ce le am apucat și să apucăm pe cele bune ce le-am lăsat. Si năcazurile din vremurile noastre sunt chemarea Domnului să ne oprim în loc și să ne întoarcem dela căile cele rele. Dar noi par că nu vrem să ascultăm chemarea Tatălui ceresc. Lumea de azi e plină mai mult ca oricând de fii rătăciți și nepăsători și de aceea nu mai putem săcăpa din năcazuri și greutăți.

Creștinilor! Pe fiul cel întors, tatăl său l-a văzut sosind acasă ostenit, slab, zdrențos și văzându-l să i-să facă milă de el, i-a ertat greșala și l-a sărutat cu dor. Așa și pe noi, de vom părasi păcatele și vom pleca către Tatăl ceresc și poruncile Lui, El ne va vedea osteni și chinuți de multele greutăți și frământări și văzându-ne să, i-se va face milă de noi, ne va ierta și ne va șterge durerea din suflet și lacrimile din ochi.

I. Tâlcitor.

ca și drahma poate că zaci undeva prin gunoiul păcatelor sau că fiul cel perdut ai ajuns departe pe calea rătăcirii. Dar în orice chihp am fi perduți, ceva ni se poate înțelege tuturor: ne caută cineva, ne caută păstorul, ne caută tatăl, ne caută Dumnezeu.

Cetitorule! De ești oaia cea rătăcită, strigă neîncetat și te va auzi Păstorul cel bun, de ești în calea fiului rătăcit, întoarcete înapoi căci tatăl ceresc te aşteaptă cu iertarea, de ești drahma cea perdută prin gunoiu, nici atunci nu disperă căci Tatăl ceresc te caută. — Si acum eu te întreb, iubite cetitorule, ce ești tu, perdut sau aflat?? De ești acum perdut sau rătăcit, întoarcete să fi aflat că nu cumva să te afle moartea rătăcit și perdut.

„Că tare s'au stricat popoarele“.

— Din scrisorile abonaților noștri. —

«Noi de aici dela graniță își poftim Domnule părinte Trifa mulți ani fericiti să te trăiască Dumnezeu ca să ne mai poți vesti cuvântul și predica din sfânta Evanghelia, că noi tare te iubim, că după războiul cel mare, dumneata ești cel dintâi Apostol, care ne vestești întoarcerea către bunul Dumnezeu că tare s'au stricat popoarele și s'au lăsat de poruncile lui. Ar fi bine ca toți redactorii să-ți urmeze dumnitale, nu cu politici care ar putea să ajungă mai mare slujbă și politică ci să-le fie milă la cîrmuitori de țară, că mulți sunt orfani și care are 7–8 prunci, și nu-i poate susținea cu scumpetea asta mare, ce ne-au ajuns. Te rugăm să-le dai pilde că nu avem alt om ca pe dumneata, aşa credincios către bunul Dumnezeu, care vrei binele popoarelor. Tot le-ai zis oamenilor ca să închidă birturile în Dumnecei și sărbători, și ar fi tare bine să asculte învățările dumnitale, că pe tot locul mai mult iubesc birturile și minciunile decât cuvântul lui Dumnezeu, și dacă s'ar închide atunci mai mulți s'ar întoarce către biserică, sărut mâna».

Otlaca, la 30 Decembrie 1923.

Stefan Rusu,
econom.

Publicăm această scrisoare ca pe un semn de bucurie că iată sunt și ogoare sufletești cari primesc cu drag sămânța cuvântului și a dumnezeiștilor învățături pe cari le samănă cu trudă și muncă această gazetă.

Dar pe de altă parte, publicăm această scrisoare și ca cel mai potrivit răspuns la batjocurile ce le aduce o gazetă de aici din Sibiu («Foaia Poporului») redactorului gazetei noastre. Părintele I. Trifa poate fi mulțumit căci iată nu trebuie să se mai apere: il apără cetitorii săi, pentru luminarea și deșteptarea căror muncește atât de mult.

Acul doftorului.

Când doftorul află pe cineva greu bolnav și amețit de boală, ia un ac și cu el împunge pe cel bolnav. De simțește bolnavul împunsătura și se mișcă, atunci mai este nădejde de scăpare și tămaduire, dar de nu simțește bolnavul nimic, atunci e perdată orice nădejde.

Așa sunt, dragă cetitorule, și suferințele, năcazurile ce ni-le trimite doftorul nostru cel sufletesc, Tatăl ceresc. De simțești acul muștrărilor și suferințelor, atunci tu poți fi tămaduit și măntuit, dar dacă nu le mai simțești, atunci tu ești perdat. Fiul cel rătăcit din evanghelia a simțit muștrarea și de aceea bolnav a fost și s'a tămaduit, «mort a fost și a înviat».

Sprijinitorii gazetei „Lumina Satelor“.

Amintim mai departe pe acei din sprijinitorii muncii noastre, cari ne ajută prin căștigarea de abonamente.

Pe lângă cei amintiți în numerii trecuți, ne-au mai căștigat abonamente următorii preoți:

Grigoriu Suciu	din Șaroș	45 abon.
George Vasu	„ Voila	35 „
Ioan Morariu	„ Bogatul-român	14 „
Pantilimon Nastea	„ Perșani	12 „
Ambroșiu Suciu	„ Agârbiciu	12 „
Ioan Radu	„ Alma	13 „
Matei Nicoară	„ Rucăr	13 „
Georgiu Medrea	„ Ruși	12 „

(Urmează).

Cetiri și tâlcuiiri din Biblie.

„Mergi înapoia mea satano!”

(Iluca cap 4 vers 8).

Chipul de mai sus arată ispășirea cu care a ieșit diavolul în calea Măntuitorului. După ce s'a botezat în Iordan, Isus s'a retras în pustie unde a petrecut 40 de zile în post și rugăciuni. Când s'au împlinit aceste zile, diavolul s'a apropiat de Isus și de pe un munte înalt i-a arătat lui toate împărăștile lumii într'o clipeală de vreme și i-a zis: «lată toate aceste ale mele sunt, ca să le dă ori căruia voiesc. Si tu, de te vei închina înaintea mea, vor fi toate ale tale». «Si răspunzând Isus, au zis lui: Mergi înapoia mea satano, că scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini și lui să slujești».

Ispășirea lui Isus din evanghelie este plină de învățătură și pentru noi. Si în calea noastră ieșe diavolul cu ispășile lui. În sute de feluri și chipuri cearcă diavolul să se apropie cu ispășile sale de noi. Uneori diavolul ieșe în drumul nostru și ne șoptește: «bagă-te omule colea în crăjmă un pic, numai un pic, că tot atâta-i de lumea asta și dacă-l ascultă și intră, apoi grija lui mai departe ce să facă. Alteori se apropie satana cu ispășile poftelor rele de ușă sufletului nostru și ciocăne la ușă și cere numai un pic să-l lăsăm să intre, și dacă-l am deschis ușa, poftă năvălește și umple casa gândurilor noastre și apoi poftă se încălzește, se aprinde ne orbește și ne duce ca pe niște dobitoace la fel de fel de păcate urăte».

De foarte multe ori, diavolul se apropie de noi ca și de Adam și Eva cu vorbele: «Gustă omule, gustă numai odată din placerea asta și asta și vezi numai

cătu-i de bună... și dacă ai gustat, diavolul te-a biruit.

Pe Isus, diavolul îl ispășea și îl îmbia cu toată lumea și bogățiile ei. Așa face dracul și azi. «A mea este lumea, cu toate măriturile ei, cu toate plăcerile și poftele ei — zice și astăzi satana — și ție omule îți dau placerea asta și asta, măritarea asta și asta, bogăția asta și asta, numai să te închină mie și să mi slugești mie. (Si durere se află destui cari intră în slujba satanei).

Cum să ne apărăm noi de ispășile Satanei? Cea mai bună apărare este Măntuitorul Hristos, care a biruit pe Satana și puterea lui.

Dacă-l ai pe Hristos și învățăturile Lui în inimă ta, în casa ta, în traiul tău, în toate purtările și căile tale, atunci Satana nu se poate apropiă de tine. *Să nu te duci nicăieri unde nu poți duce cu tine și pe Hristos și să nu te bagi nicăieri unde Hristos nu poate intra cu tine* pentru că atunci își află Satana prilej să pună ghiara pe tine când te-ai depărtat de Hristos. Lăsă-l pe Măntuitorul Hristos să se facă Stăpân și stăpânitor, Domn și poruncitor în casa sufletului tău și atunci Satana cu ispășile lui nu se va putea apropiă de tine.

Cetitorule! Nu arunca chipul acesta după ce ai cetit gazeta, ci îl pune pe păretele casei tale ca să-l vezi în fiecare zi că de multeori într'un an va cerca Satana să se apropii și de tine cu ispășile și amăgirile lui. Tu însă privește neîncetat la Hristos și îi răspunde cu Hristos: «Mergi înapoia mea satano»!! I. T.

Cum se apără un om împotriva ispășilor.

Un creștin se apără împotriva ispășilor așa că de câte-ori îl simțea pe satana apropiindu-se de el cu atare ispășă, zicea: «ce, ai venit Satano să mă ispășești și să mă chinuești cu gândurile tale cele urăte și rele? Dar iaca tu m'ai chinuit numai o minută, eu însă am să te chinuesc 15 minute... și se punea omul în genunchi și se rugă pentru sufletul său, pentru biruința evangheliei lui Hristos și înfrângerea nevăzuților vrăjmași. La asta dracul se înțelege nu se aștepta și trebuia să fugă rușinat și bătut.

Fă și tu creștine așa. De căteori simți că diavolul vrea să se apropii de tine cu ispășile sale, alungă-l cu rugăciunea.

„În pustiuri șade Satana”...

«Bunul Dumnezeu l'a închis pe Satana ca pe un hoț și tâlhar în loc pustiu și neumblat. Acest pustiu și loc de sedere a diavolului nimică alta nu este decât păcatul. Dacă nu ne-ar vedea călătorind prin pustiul păcatelor, diavolul nu s-ar culeza apropiă de noi, căci nu vine diavolul și păcatul la noi, ci noi ne ducem la el...»

Așa grăește sfântul Ioan Gură de aur și tu cetitorule după ce vei ceti aceste rânduri, nu trece cu grabă peste ele, ci te oprește puțin în loc și te cercetează numai și tu călătoresc prin locurile de sedere al diavolului: prin pustiurile păcatelor? De cumva și tu ești pe acolo, înfoarcate de grabă și fugi din hotărăle și pustiul păcatelor ca să scapi de «înfricoșatul diavol care umbă răcnind ca un leu și caută pe cine să îngheță». (I Petru 5, 8).

Povestea unui om

— ce a păcălit pe dracul.

Un plugar sărac își ara odată ogorul său. Un drac îl zări și se apropii de el.

— Acest ogor este al meu, și zise el. Eu nu te las să-l sameni, decât cu condiția să împărți cu mine rodul.

Plugarul ce era să facă? Primi.

— Eu voi lua ceea ce va fi pe pământ, zise dracul, și tu vei lua ceea ce va rămânea sub pământ.

— Ne-am înțeles, răspunse țăranul.

Plugarul semăna atunci sfecle. Si când diavolul veni, se apucă să tai frunze care nu prețuiau nimic. Plugarul smulgea sfeclele cari se găseau sub pământ.

— Mai păcălit îi zise dracul. Dar n'ai să mă mai înșeli. La anul vreau să am ceea ce va rămânea sub pământ.

— Bine; zice plugarul.

Anul următor plugarul semăna grâu și îl grăpă. Grâul răsări, spicile crescuse și îngăbeniră. Atunci iar veni dracul.

— Seceră, zise el, plugarului.

Acesta luă coasa, così grâul și îl legă în snopuri. Nu lăsă dracului decât mirștea.

Dracul văzându-se încă odată păcălit, fugi rușinat iar plugarul nu l-a mai întâlnit de atunci.

Acum, iubite cetitorule, aceasta-i o poveste, dar în această poveste este pus și un mare adevăr. Si anume adevărul este acela că de omul ce muncește, nu se poate apropiă satana cu ispășile și amăgirile lui. Lenea este ogorul dracului și în acest ogor se prende de minune sămânța ispășilor, dar pe urma plugului și a muncii satana nare ce căuta că totdeauna iese rușinat și păcălit. Cetitorule! Nu-ți fie rușine de muncă și lucru căci ele își ajută sănătatea ta trupească și sufletească pecând lenea și trăndăvia îi le strică.

O carte ce batjocorește

— altarul și sfânta Liturgie.

In anul trecut a ieșit de sub tipar o carte intitulată: «Hristos și morale sau comedii din altare». E scrisă de un domn cu numele Petru Bratu din Răsinari (fratele redactorului N. Bratu dela «Foaia Poporului»). De cându-s n'am cetit ca cineva să fi scris cu atâta ură și batjocură împotriva bisericilor lui Hristos ca acest domn. Ascultați numai câteva rânduri din această carte:

La pagina 181 autorul scrie așa: «In Liturgie nu se aduce jertfă lui Dumnezeu, sau lui Hristos, ci Satanei pentru că Satana a iscodit Liturgia» (pfui ucigătoarea dracă și pe cine te laudă!). «Liturgia dela altar — scrie într'alt loc hulitorul (pag. 184) — nu e altceva decât una din fiicele cele mai scumpe ale Satanei în care mai curând e de față diavolul decât Hristos sau ingerii». «Ori unde se află un altar, alătura de el Satana își are capela lui» (fă-ji cruce cetitorule!).

Și acum înainte de a scrie mai departe, îngădui-mă cetitorilor să mă scol puțin dela masă să-mi spăl mâinile și să cer iertare Măntuitorului meu Hristos pentru că am pus aceste spurcăcinni pe hârtia cea albă și curată. — Eu îngădui ca cineva să nu fie de credință mea, dar când cineva batjocorește în chipul acesta credința mea și a milioanelor de creștini cari cred în altar și Liturgie, asta tot îi prea mult.

Și încă ceva: Hulitorul dela Răsinari este fratele redactorului dela foaia aşa numită a «poporului» de aici din Sibiu. Si cine a cetit cu băgare de seamă «Foaia Poporului» a putut vedea că săngele de frate nu se face apă. De o vreme încă ceva, «Foaia Poporului» nu mai slăbește cu hulele și batjocurile la adresa bisericii noastre și păstorilor ei (în numărul din urmă spre pildă îndeamnă pe oameni să nu mai intre în biserică «să dea prescură popilor»). Pe semne dl Bratu dela gazetă ajută mai departe munca fratelui său dela Răsinari.

Parola dela «Foaia Poporului» este: batevoiu păstorul ca să se risipească turma. Preotimea noastră și toți oamenii noștri de bine au cuvântul și răspunsul la această parolă!!

Rectificare.

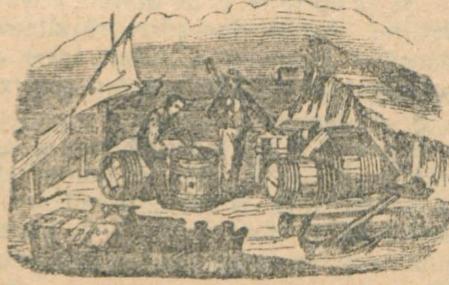
In numărul trecut al gazetei noastre s-a stăruat o știre care spunea că la liceul Gh. Lazar de aici din Sibiu n-ar fi stări din cele mai bune. Rectificăm acum această știre în înțelesul că la liceu este numai o stare de nemulțumire trecătoare a unor elevi și nu alte lucruri mai mari ce și le-ar închipui publicul.

Liceul Gh. Lazar a dat și până acum dovezi că e condus cu pricepere și înțelepciune și nădăduim că și de acum înainte își va ține locul de frunte cel are între celelalte licee. Unele stări de nemulțumiri ce s-au ridicat acum în vremea din urmă, să nădăduim că se vor apăra cu bine și cu mulțumire pentru toți.

Rectificăm și cele amintite despre un profesor dela liceu în înțelesul că afacerea cu «revolverul» nu este a se interpreta numai decât «ad literam», ci ea caracteriza mai mult o stare prea încordată ce se ivise între un învățător și elevii lui.

Se apropie aniversarea marelui dascăl Gh. Lazar, patronul liceului. Să nădăduim că pe atunci vom avea la liceu un praznic de bucurie pentru toți și de prăznuire adevărată a marelui dascăl.

Cum umblă târgurile și negoțele.

Târgurile din săptămâna aceasta
(după calendarul nou):

4 Februarie: Covasna, Turda, Zeteleaca. 5. Bistrița, Zărind. 6. Carșfalău, Păpăuș, Reghin, Sighet (Marmăjiei). 7. Alțina, Taga, Teiuș. 8. Borognel mare, Făget. 9. Chindul mic, Guruslău, Mediaș.

Lesnirea banilor noștri va aduce mari schimbări și în târgurile de vite și negoțe. Totdeauna când scade prețul Leului, și scumpetea se face mai mare pentrucă trebue să dăm mai mulți bani pentru negoțele și mărfurile ce le aducem din alte țări cu bani mai buni decât ai noștri. Așa și acum, de se va ține Leul tot aşa jos unde a căzut, multe mărfuri și negoțe se vor mai scumpi.

Cum umblă târgurile de vite? Vitele se vor scumpi pentrucă la București și Cluj s'a scumpit carne. Așa la Cluj carnea de vită s'a ridicat dintr-o dată de la 14 Lei la 20 Lei, carnea de vițel de la 24, la 30 Lei, iar cea de porc de la 28 la 36-40 Lei. Adevărat că împotriva acestor prețuri, orașul a protestat la ministrul, dar cu protestul te trezești că nu prea poți mâncă nimic. Orășenii cer să se mai ingreueze exportul de vite, dar guvernul va cerca să împace și capra și varza și pe orășeni și pe economi.

S'a slobozit la export: Lemnele de foc pe lângă o vamă de 600 Lei la vagon, lemnele de stejar 600 Lei de metru cubic. Traversele de stejar sunt oprite de tot delă export. Întreprinzătorii de lenine au protestat împotriva acestor taxe pentrucă, zic ei, sunt prea mari. Pe lângă așa taxe nime nu va putea exporta așa că exportul va fi numai pe hârtie și e pagubă de lemnul ce prezesc prin țară. Pentru scanduri și cherestea s'a pus o taxă de 15 Lei la metru, iar pentru traversele de fag 5 Lei bucata.

75 milioane cutii de chibrite se vor importa, adeca aduce în țară din Viena. Au și început să sosiască și se vor împărți traficelor care le vor vinde cu 50 bani cutia.

Se va importa cîneapă și în. Un sfat ținut la camera industrială a înaintat ministrului rugare să îngăduie import (aducere în țară) de cîneapă și în deoarece recolta noastră a fost slabă.

Peile de animale sălbaticice s'a slobozit la export. Celelalte feliuri de orice piei sunt oprite.

Bumbacul s'a scumpit, trecând peste 800 Lei pachetul în mare și nu sunt semne de ieftinire. Lâna o caută fabricile de postav cu 60 Lei kilogramul pentrucă an o comandă de haine dela ministrul de răsboiu.

Peile și opincile de asemenea s'a scumpit pentrucă armata a facut comenzi mari. Peile sărate dela 16 Lei s'a urcat la 20 Lei, Talpa dela 75 la 85 Lei.

Pretul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	262-
1 franc francez	" "	15.80
1 coroană cehă	" "	7.20
1 dinar sărbesc	" "	2-
1 liră italiană	" "	11.75
1 levă bulgară	" "	1.64
100 coroane austriace	" "	—.32
100 coroane ungurești	" "	8-
100 mărci nemțești	" "	1.25

Leul a scăzut la 6 bani (centime) francezi.

ECONOMIE.

De unde se poate căpăta grâu de primăvară și cum trebuie sămănat.

Precum se sătie, în toamnă să sămănat puțin grâu din principala ploilor. Acum cei dela cărma țării îndeamnă pe plugari și le fac înlesnirile să poată sămăna cât mai mult grâu de primăvară.

Grâu de primăvară se găsește din destul în Basarabia și plugarii din vreme să se îngrijască de el. Dar un pricepător săfătuiește pe plugarii căror le trebuie grâu de primăvară să nu și-l cumpere dela ne-gustori, ci să se strângă mai mulți la olătă și să și trimită ei delegat în Basarabia unde vor afla plugari bunii, primitorii și cinstișii care le vor da sămânță bună din hambarul lor.

Grâul de primăvară trebuie sămănat așa: Cum s'o luă zăpada și s'o svântă pământul, faceți o arătură adâncă. Dacă aveți ogoare de toamnă, nu mai faceți arătură. Grăpași bine pământul cu grapa de fier (boroana) cu patru vîte, de două ori. Apoi semănați grâul și îl îngropăți printre arătură dată deasupra (sub brazdă). Primăvara să nu semănați grâul decât «sub brazdă»; numai așa el poate rezista la secetele de primăvară și își face rădăcini multe și adânci. După semănat grăpași cu grapa de mărcini: pământul se bate puțin și sămânța se lipșește de el; dar mai ales se netezește pământul și se impiedecă uscăciunea cauzată de vânturile de primăvară.

Dacă veți lucra așa, să știți că veți avea grâu. Așa zice pricepătorul de mai sus.

Poporale.

I.

Câte stele ard pe cer
Toate până la ziud pier.
Dar o stea cu raze multe
Poartă Regele în frunte.
Nu e stea din zare-albastră
Ci e vîtejia noastră.
Stea ca soarele 'njocată
Nu se stânge niciodată.
Stea frumoasă ca și luna
Arde pentru totdeauna.

II.

Foaie verde de arțar
Ne-a dus Vodă la hotar.
Am făcut la Tisa pod
De-a trecut pe el norod.
Dar norodul ce-a trecut
N'a băut, n'a petrecut,
Ci amar s'a fost luptat
Steagul sus l'a înălțat.
S'a luptat cu bolșevicii
Căci ei ne-au fost inimicii.

III.

Foaie verde de năgară
Au intrat dușmanii 'n țară.
Au mers lungul săptămânii
Și urlau cum urlă cânii,
Au intrat căt au intrat
Până ce noi ne-am adunat;
Plâns-a țara căt a plâns
Până ce și noi ne-am strâns.
Când ne-am strâns toți la un loc
Am intrat la luptă 'n foc.
De-am fost vulturii, de-am fost smei
Știu dușmanii, vai de ei.

Volbură Polană.

Cum oftează un fumător pătimăș.

Nu-i rău să ascuțăm ce mărturiseste un biet om năcăjit, pipăș pătimăș.

Iată-l cum se svârcolește:

«Pip» scrie el, «1. pentrucă am de vânzare o sănătate de om, de care n'am trebuință și de care trebuie să mă descoatorosesc cât mai în grabă. 2. Pip, pentrucă am din nașcare nește plămâni minunate care se potrivesc de minune cu un urlo — ca nuca 'n părete. 3. Pip, fiindcă am bani de aruncat în vânt și de aceea, îmi dau osteneala să-mi păfăiesc banii 'n vânt cât mai curând. 4. Pip, pentrucă am timp de pierdut și pentrucă n'am lucru mai cu minte de făcut decât să suflu rotocoale de fum în vânt. 5. Pip, fiindcă — spre norocul meu n'am invățat ce va să zică bunăcuvintă și n'am să mi bat eu capul cu semenii mei, cărora le împușc aierul cu fumatul meu. 6. Pip, fiindcă și ceilalți oameni fumează și eu urmezi toate prostile făcute de alții. 7. Pip... pip... fiindcă, ei, fiindcă am început odată să pip și fiindcă n'am să răria să incetez odată cu pipatul...»

Nu și ar putea spune toate astea și bietul română din zilele noastre? Intrebăm așa, într-o doară... H. P. P.

:: Să mai și rădem. ::

Tăranul și solgăbirău.

Pe vremea Ungurilor, un plugar mergea cu o vacă la targ și trămașa de un vițel care cerca să fugă în toate pările. Dinapoi îl ajunge solgăbirău călare și treceând pe lângă el îl ocărește așa: «D'apoi nu vezi tu moi valahule cine trece pe lângă tine să îți ridici căciula din cap?»

«Ba văz Domnule solgăbirău, zise plugarul, dat poftă de Măria Ta și te dă jos de pe cal și ține de vițelu asta că să-mi pot scoate căciula din cap.»

În școală.

Invățătorul: Dacă mamă-tă are 24 de ouă și jumătate din ele sunt clocite, cu câte rămâne de pagubă.

Scolarul: Cu nici unul, pentrucă le duce pe toate la oraș și le vinde.

Vinul lui Cârnu.

O nuntă se pregătea în satul lui Cârnu și cum mirii erau amândoi oameni săraci și fără părinți, gospodarii și fruntașii din sat se înțeleseră și hotărâră să ducă fiecare la ospăt căte un ulcior de vin, pe care să-l strângă într'un butoiu. Hangu șiinea Cârnu cel bogat, că el era și nașu. Dar pe când se apropia ziua ospătului, Cârnu ca unul ce scotea apă și din piatră, își zise: «hai să pun eu apă în ulciorul meu, că doară ce se va cunoaște un ulcior de apă într'un butoiu de vin». «Si ca un naș și bun creștin, Cârnu s'apucă și puse apă în loc de vin.»

In ziua nunții, gospodarii își deșertară ulcioarele în butoiu și apoi se puseră la masă. Dar când la beute ce să vezi? Beutura era apă goală, dar toți tăceau și inchinău în dreapta și stânga (adecă fiecare fusese de credință lui Cârnu).

Atunci Cârnu, ca un naș și bun creștin, se ridică în fruntea mesiei și zice: «Luati păharul, cinstiți meseni, și ciocniți cole, căci ori satul tot e Petrea Cârnu, ori vinu-i tot din via mea.»

(După Th. Speranță).

Aviz. Deoarece majoritatea covârșiore a comisionarilor loteriei noastre n'a înaintat la termenul fixat (25 Decembrie v. 1922 7 Ianuarie n. 1923) lista biletelor vândute, cu părere de rău, dar pentru a evita eventuale neîntelegeri, suntem nevoiți a amâna tragerea a II-a a loteriei noastre până la 31 Martie n. a. c., când se ține neapărat, luând în considerare atunci numai rapoartele înaintate până la 20 Martie 1923. «Asociația» secția loteriei Sibiu strada Șaguna Nr. 6.

Știrile săptămânei.

Abonații noi sunt rugați să fie cu puțină răbdare și să ne ierte întrucât vor primi gazeta cu ceva întârziere din pricina că se cere mult lucru la regularea adreselor.

Toți abonații noi vor primi gazeta începând cu numărul 1.

Administrația „Lumina Satelor”.

Sărbătorirea lui Pasteur în Sibiu. La 27 Decembrie 1922 s-au împlinit o sută de ani de la nașterea celui mai mare doctoar al lumii: Pasteur. Cu prilejul acesta s-au organizat sărbători frumoase în toate orașele mai mari din Franța și străinătate, serbări, în cari s'a preamarit sufletul și faptele școlisitului doctoar francez, care cu mintea lui luminată a iscodit stătea leacuri, alinând suferințele milioanelor de bolnavi și scăpând de la moarte nemurărate vieți omenești. El a aflat și leacul împotriva turbării.

O astfel de sebare s'a ținut Dumineca trecută și la Sibiu. Doctorul Preda a povestit prin cuvinte calde și pline de avânt viața marelui învățător, amintirea căruia e cinstiță de toată lumea. A luat cuvântul și părintele Mitropolit Nicolae arătând că marele binefacător al omenirii a fost un suflet cu atât mai mare, cu cât pe lângă știința lui fără de seamă și-a păstrat neatinsă și credința lui cea tare în Dumnezeu. Învățătorul, care a ușurat suferințele și a lungit viața atator oameni, a murit strângând la pieptul său o cruce...

Se vor scumpi trenurile. Direcțunea căilor ferate a făcut un plan și o tarifă nouă pentru plata la trenuri. În înțelesul acestui plan trenurile se vor scumpi cu 50 la sută, atât pentru persoane, cât și pentru mărfuri. Această urcare se face pentru ca să se poată repara vagoanele și locomotivele. Tarifa cea nouă va intra în vigoare la 1 Aprilie.

Episcopie ortodoxă la Timișoara. Sfatul ministrilor din București a dezbatut și afacerea cu înființarea unei «piscopii ortodocxe la Timișoara». După lămuririle ce le-a dat ministrul A. Cosma, sfatul ministrilor a hotărât înființarea acelei episcopii.

Ceice n'au ascultat chemarea mobilizării. Sore mândri și lauda lor și a neamului întreg, toți Românașii nostri au ascultat chemarea patriei și a mobilizării. Dar durere, nu tot aşa s'au purtat și toți străinii din țara noastră. În unele locuri Sașii, Unguri și Săcuii s'au prea grăbit cu bucuria ca ni-se sparge țara și în nădejdea că se tulbură iar lumea, unii n'au dat ascultare chemării de mobilizare.

Acum se face cercetare după ținuturi să se afle cine, cum și câți au ascultat chemarea patriei. Cei vinovați vor fi pedepsiți. În chipul acesta iată că a ieșit și un bine din năcasul ce a venit peste noi la praznice: vom cunoaște nu numai după vorbe, ci și după fapte, cine sunt prietenii și iubitorii cei adevărați ai țării noastre.

La București bântue tifos de cel rău, așa numit exantematic. Din 69 de cazuri, sunt 54 morți.

Zăpada cea mare a omorât și oameni. În jurul Brașovului s'au aflat lângă acum 9 cazuri de moarte pricinuită de zăpada cea mare. În unele locuri s'au surpat casele pe oameni, în altele s'au aflat oameni îngropăți în gramezile de zăpadă.

In fața primejdiei că ar crește apele după topirea prea repede a zăpezii de acum, deputatul senator (Dl Balăș) a cerut guvernului în casa țării din București, să ia măsurile de lipsă. Să le și ia!

Cum se pedepsia acum 100 de ani. Într-o gazetă un judecător publică un document vechi de acum 100 de ani. Acel document cuprinde o judecată ce îsă dat unui om care a furat un cuier în valoare de 15 bani. Pentru această furătură omului îsă dat temniță de 3 luni.

„Ce va zice Papa?” Sub titlul acesta, găzeta «Beiușul» ce iese la Beiuș scrie că dl Al. Vaida-Voevod și-a botezat băiatul cel mai mic în legea noastră ortodoxă prin episcopul ortodox al Cujului, Nicolae Ivan, având ca naș tot un ortodox: pe dl I. Pelivan din Basarabia. «Beiușul» întrebă ce va zice Papaă la aceasta, pentru că Vaida este unit greco-catolic?...

Da zică ce-o vrea, că d-lui Vaida nu mult îi pașă de Papa dela Roma, pentru că în vremea Ungurilor când Papa umbla să ne fericească cu episcopia dela Hajdudorog, dl Vaida a declarat în scris prin gazete, că îl lasă în șirea Domnului pe Papa și pe Ungurii lui Papiștești (de dragul cărora ne impungea în coastă cu sulița Hajdudorogului) și trece la biserică noastră ortodoxă.

Se vor plăti primele (premiile) pentru sămânătul de astă toamnă. Ca un îndemn plugărilor să samene la primăvara căt mai mult grâu, ministrul de agricultură a hotărât să plătească economilor prima de 200 Lei de hecăt ce li se cuvine pentru sămânătul de astă toamnă. Plata se va face în două rate: la 1 Aprilie și la 1 lunie.

Mașină de votat la alegeri a iscodit un inginer (Rusu) de la noi, adeca un fel de mașinărie ce strâng voturile și le împartă după coloare și după diferențele partidei cu cari votează alegătorii. Inginerul Rusu și-a vândut invenția în Franța cu suma de 750 mii de franci.

Cu asta iată arătăm și noi Românilor popoarălor învățate de sfinti că le radem pe toate în ce privește meșteșugul de facut alegeri.

In afacerea sămânăturilor de primăvară, ministrul afacerilor economice (al domeniilor) a chemat la sfat în București pe cei 700 de directori agronomici din țară. În acest sfat se vor discuta măsuri ce sunt de luat ca la primăvară să se samene căt mai mult grâu de primăvară. Poate că se vor reduce și taxele de tren pentru transportul grâului de sămână.

A ieșit o carte nouă de teatru la sat: «Ciobanii la București». Învățătorul E. Suciu, scriitorul căilor de teatru: «Tiganul în căruță», «Tiganul la targ», «Tiganul cătană...» cari se joacă cu atâtă părcere prin satele noastre, a scos acum o nouă cărticică de teatru, intitulată «Ciobanii la București». Învățătorul E. Suciu trăește în mijlocul poporului și cunoaște deaproape poporul și de aceea cările de săte de teatru sunt din cele foarte puține, cari se potrivește cu înțelesul poporului și se joacă cu plăcere prin satele noastre. În «Ciobanii la București», Învățătorul E. Suciu, a pus cu mult meșteșug pățania alor doi ciobani dela București și prin această pățanie zbieciuște politicianismul nostru. De data astă Învățătorul Suciu a pus în teatru o altfel de tiganie, a pus tiganiua noastră politică, că cei doi ciobani vor face pe oameni nu numai să râză, ci să și învețe ceva.

Ceice voiesc să aibă cărticica, să scrie după ea la autor pe adresa: Emanoil Suciu, Învățător în Măgărei (jud. Târnava Mare). Prețul 3 Lei.

A slugit 100 de ani. În țara Irlandă (ce se ține de Anglia), a murit în zilele trecute o femeie în vîrstă de 112 ani. La vîrstă de 12 ani s'a băgat slujnică și n'a mai ieșit din slujnicie până la moarte, adeca a slugit 100 de ani.

„Pomii încoronării”. Revista «Câmpul» din București face propunerea foarte potrivită și frumoasă, că în primăvară să sădim în toate părțile și pe tot locul pomi în amintirea și pomenirea jertfelor și bucuriilor pe cari le-a cuprins praznicul Încoronării. «În școli, în casărmi în grădini, pe la margini de drumuri, și pe ori unde ni se va da loc, să plantăm la primăvară Pomul de pomenire al Încoronării». Acest Pom «va vorbi copiilor nostri despre împlinirea năzuințelor neamului sub domnia gloriosului Rege Ferdinand I și a bunei noastre Regina Maria. El va crește mare căci se va hrăni din pământul îngrășat cu sărgele celor cati s'au jertfit pentru înviearea acestei țări».

Mâni și picioare de lemn vor căpăta gratuit invalidii de războiu. Pentru acei invalizi cari și-au pierdut în război atare mâna sau picior, săpătirea a rănduit să li să facă la Cluj mâni și picioare de lemn în cinste. Acei cari doresc să și le facă să se prezinte la spitalul așa numit ortopedic din Cluj, unde vor fi primiți în fiecare zi între orele 9 și 11 înainte de prânz. Pentru călătoria cu trenul invalidii să ceară bilet de tren în cinste dela comanda militară de care se țin, prin secretarul din comună lor. Vor trebui să și ducă cu sine și mâncare și bani pentru cortel pentru că în spital n'au nici unde-i aşeză nici mâncare să le dea. (Cu toată scumpetea s'ar cuveni ca statul să-i ajute cu ceva parale pe vremea că vor trebui să stea prin Cluj).

In Ungaria a biruit mișcarea împotriva Jidaniilor. In Ungaria de ani de zile s'a pornit mișcare împotriva Jidaniilor, că prea copleșiseră cu totul țara lor. Ca și la noi, și în Ungaria erau pînă școlile cele mari aproape numai de Jidani și de mult s'a tot luptat studențimea creștină pentru așa numitul «numerus clausus», adeca fiecare nație din țară să aibă drept a trimite la școlile cele înalte din țară (universități) numai atâtă studenți, cău-i de mare ea și lipsurile ei de doftori, avocați, profesori... Acum vine știrea că adunarea națională a Ungariei a primit acest «numerus clausus» cu 85 de voturi contra 38.

Si studențimea noastră a pornit mișcare și poartă luptă îndărjită pentru acest «numerus clausus». Să nădăduim că și lupta lor va duce la biruință, altcum iată ne întrec Ungurii cu un lucru de mare însemnatate și de mare tare pentru viitorul țării.

Membri fondatori la «Reuniunea meseriașilor români din Sibiu» s'au înscris: Romul Simu, secretar adm. al «Asociației», Nicolae Colan, profesor seminarial și Preot Pompei Morușca, directorul oficialui statistic mitropolitan.

Comitetul.

Poșta Redacției.

Cartea «Iisus vă chiamă» s'a trimis recomandat tuturor cari ne-au cerut-o. Cei cari n'au trimis bani pentru ea, să trimite 24 Lei.

V. B. Nu te supăra. Vom mai reveni după întâlnire.

Dir. S. Reșinar. Apare în numărul viitor.

O întrebare: «Domnule Redactor! Oare deschisă-i calea la America ori ba că ieri în boltă la «Foia Poporului», 10 oameni s'au mulțămit de foiae zicând că pleacă la America».

Află, întrebătorule, că la America-i tot închisă calea și cei 10 oameni au deschis-o numai căsătărașa să poată scăpa de gazetă.

Publicațiune.

Comuna Dăloșoara (plasa Rupea, jud. Târnava Mare) comună pur românească cu 1300 suflete, aproape de orășel Cohalm, fiind recunoscută de comună mare cauță un notar communal.

Notarul va primi salarul normat de lege dela stat, locuință corăspunzătoare cu 4 odăi, lemne etc.

Doritorii sunt rugați a înainta cerere la pretura Rupea și a se prezenta.

(38) 1-2

Primăria comună.

PORUMB și GRÂU

se angajează a lăfiera direct consumatorilor sau altor cooperative Cooperativa de consum „Plugarul” din Hodoni (jud. Timiș) cu prețul de zi. Informații la Cooperativă.

(39) 1-3